

18 APRIL 2021

Tredje söndagen i påsktiden

Den gode herden

Hes 34:11-16, 1Petr 2:22-25, Joh 10:1-11, Ps 23

Joh 10:1-11 från The Message:

Låt mig vara så tydlig som möjligt, fortsatte Jesus. Om någon klättrar över staketet till en fålla med får i stället för att gå genom grinden, då vet man att han inte har rent mjöl i påsen – det är en fårtjuv!

Herden går raka vägen till grinden. Grindvakten öppnar grinden för honom och fåren känner igen hans röst. Han nämner sina egna får vid namn och för ut dem. När alla är ute för han dem på bete, och de följer honom, för de känner igen honom på rösten. En främmande röst följer de inte utan skingras för de känner inte igen den.

Denna enkla historia berättade Jesus för dem, men de begrep inte vad han talade om, så han gjorde ett nytt försök. - Då skall jag förklara. Jag är grinden in till fåren. De andra har inte rent mjöl i påsen – de är fårtjuvar allihop. Men fåren hörde inte på dem. Jag är grinden. Den som går in genom mig sörjer jag för – han får gå in och ut som han vill och hitta bete. Tjuven kommer bara för att stjäla och döda och förstöra. Jag kom för att de skulle få äkta och evigt liv, mer och bättre liv än de hade kunnat drömma om.

Jag är den gode herden. För den gode herden är fåren viktigare än han själv; han offerar sig för dem om det krävs.

Våren är här!

Det är vår och det är en tid när mycket nytt liv skapas. Både ute i naturen men också bland djurägarna, bland dagens herdar. Jag har flera syskonbarn som äger får och getter, och jag förstår att det har varit mycket pass nu den senaste tiden. De har fått hjälpa till vid födslarna och sett till att de kommer i gång och äter ordentligt. De är ju otroligt söta dessa små krabater!

Det är ingen som skaffar sig djur för att vara elaka mot dem utan man har djur för att man tycker om dem och vill sköta om dem. Djuren lär sig att lyssna till sin djurägares röst, den som kommer med mat och sköter om dem. Kommer det någon in i flocken som betar sig störgt eller dumt på något sätt så blir de oroliga.

Jesus vår herde och vår grind

Jesus ville visa på en bild som han hoppades att alla skulle förstå eftersom folket var vana att ta hand om och sköta om djur. De var vana att vara herdar och de var vana vid att det kunde komma andra, både djur och människor som ville dem illa. Därför hade man också någon som vaktade vid grinden. Utifrån denna viktiga och kärleksfulla roll placerade Jesus in sig själv som herde och grind.

Jesus sa till dem då, och nu till oss idag, att han är den gode herden och han är grinden till våra liv. Han vaktar oss och leder oss och ser till att vi är skyddade. Han mättar oss och ger oss ny kraft för varje dag. Han kommer till oss och vill oss väl. Han är alltid hos oss, och om det ibland känns som att Jesus är långt borta så är det vi som har flyttat på oss och inte han.

Fria att välja

Jesus säger att han är grinden men det betyder inte att han låser in oss. Syftet med fårållan är att ge fåren skydd mot faror, inte att stänga dem inne för alltid. Jesus stänger ute farorna men han stänger inte in oss. Han säger uttryckligen om fåren, de ska gå in och de ska gå ut.

Det anger det kristna livet dubbla riktningar. Vi följer Jesus inåt. Till tryggheten, där vi kan hämta kraft för att sen också följa honom utåt. Ut i världens blåsväder och faror. Jesus drar oss in i en djup förankring och relation till honom. Men vi är också kallade ut i världen för att vara kristna och vara med och påverka med ställningstagande och handling.

Om man enbart stannar i en inre relation till Kristus, utan att låta den märkas utåt, så kan den lätt bli inåtvänd. Det blir en instängd tro som aldrig prövar sina vingar.

Rastplatser

Den som går in genom mig...skall finna bete. Jesus är den som leder oss till rastplatser, viloplatsen där vi finner näring och återhämtning. *Han för oss i vall på gröna ängar och låter oss vila vid lugna vatten,* där finner vi ro. Vi behöver få vila för att orka vandra vidare. Naturen och dess tystnad kan vara en sådan rastplats. Bibelläsning och bön, våra personliga andakter är också viloplatsen och rastplatser. Här får vi bete, färdkost för vår vandring. *Här dukar herden själv ett bord för oss och låter vår bägare flöda över.* Han som har kommit för att vi

ska ha liv, och det i överflöd. Och här, mitt i tystnaden, i andakten, ute i naturen eller hemma, var du nu än befinner dig så kan Gud få möjlighet att tala till dig.

Bön,

Som ett sandkorn i en öken, som en droppe i ett hav,
som en myra i en myrstack är i vimlet jag.

Här i världen finns miljarder människor av alla slag.
Hur du hittar mig i vimlet, Gud, det undrar jag.

Hur du orkar bry dig om mig, det kan inte jag förstå,
Med du gör det, och nog är det skönt att tänka på.

När jag känner mig förlorad, ensam, liten, utanför,
Viskar något inne i mig: Be till Gud, han hör! Amen

psalm 635, B.G. Hallquist

Fundera gärna vidare:

- I den här texten får vi bilder av Jesus som dörren. Spinn vidare på bilden. Dörren som leder till vad? En öppen dörr bort från vad?

- Herden som bild för ledarskap var relevant i den kultur Jesus undervisar i. Om Jesus hade kommit till oss i dag, vilken bild tror du att han hade använt för att exemplifiera gott och dåligt ledarskap?

Gud välsigne dig!

Monica